Wat is de meerwaarde van het toevoegen van foto's in het EMD bij dermatologische aandoeningen in de huisartsenpraktijk?

Haio: HILLEN Maud , U.G.
Promotor: DERESE Anselme , U.G.
Praktijkopleider: Verheecke Gaëtan

Context: In een duo- of groepspraktijk is het vaak moeilijk om de evolutie van huidletsels op te volgen. Om de evolutie van huidproblemen te kunnen opvolgen en patiënten op een goede manier te kunnen behandelen zou fotografie een grote hulp kunnen betekenen. Zonder beeldmateriaal is het immers moeilijk om na te gaan hoe huidletsels/moedervlekken sinds vorige consultaties (bij uzelf of bij collega's) geëvolueerd zijn en of de behandeling al dan niet effectief is. Patiënten komen in een groepspraktijk niet steeds bij dezelfde arts op consultatie.

Onderzoeksvraag: Het doel van dit onderzoek is nagaan of het toevoegen van foto's in het EMD een meerwaarde betekent bij de diagnose en opvolging van huidaandoeningen.

Methode: Er werd gestart met een literatuurstudie waarbij het aandeel van dermatologische aandoeningen in de eerste lijn in kaart gebracht werd. Er werd eveneens nagekeken wat er in de literatuur al beschreven stond betreffende fotografie binnen de geneeskunde. Na het raadplegen van de literatuur werd gestart met het eigenlijke onderzoeksproject. Tussen juli en oktober 2017 werd bij alle volwassen patiënten met een dermatologisch probleem getracht om een foto te nemen van dit huidletsel en deze foto dan toe te voegen aan het EMD. Eén tot twee keer per maand werd een bijeenkomst georganiseerd om de resultaten en moeilijkheden te bespreken.

Resultaten: Er werden 199 patiënten geïncludeerd. Tijdens de onderzoeksperiode vonden 267 contacten plaats waarbij de aanmeldingsklacht een dermatologisch probleem betrof. Dit was 7,5 % van alle contacten in de huisartsenpraktijk tijdens diezelfde periode. De meest voorkomende aandoeningen waren eczeem, bacteriële huidinfecties en wratten. Bij 38,7 % van de dermatologische consulten werd een foto genomen en toegevoegd. Er waren twee verschillende mogelijke redenen om een foto te nemen. Meestal werd de foto genomen om het huidprobleem verder op te volgen. Een tweede reden om een foto te nemen was om deze te kunnen voorleggen bij één of meerdere collega's om advies te vragen betreffende diagnose of therapie. De drie artsen vonden het allemaal zinvol om foto's toe te voegen in het EMD.

Conclusie: Met dit praktijkproject werd aangetoond dat fotografie wel degelijk een meerwaarde kan betekenen in de eerste lijn. Zowel bij follow-up als bij het overleg tussen de collega's in de praktijk is fotografisch beeldmateriaal nuttig gebleken. Bovendien kan fotografie bijdragen tot het leerproces als huisarts. Dit kan uiteraard enkel als er op regelmatige basis overleg plaatsvindt over de aandoeningen waarbij een foto genomen werd.